

การลงโทษเชิงตักเตือนและสั่งสอน (อັต-ตะอูซึร)

﴿التعزير﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัดตุวัยญีรีย

แปลโดย : ยูซุฟ อนูบักรุ

ผู้ตรวจทาน : ฟัยซอล อับดุลฮาดี

ที่มา : หนังสือมุคตะศ็อร อัลฟีกฮิล อิสลามีย์

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿التعزير﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: يوسف أبوبكر

مراجعة: فيصل عبدالهادي

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2010 - 1431

islamhouse.com

การลงโทษเชิงตักเตือนและสั่งสอน (อັต-ตะอูซีร)

อັตตะอูซีร หมายถึง การลงโทษต่อผู้ที่ฝ่าฝืนโดยไม่มีบทกำหนดอย่างแน่นอน ไม่มีการกำหนดโทษ ไม่ใช่การชดใช้ชีวิต (กิศอศ) และไม่ใช่อการชดเชย (กัฟฟาเราะฮ์)

การลงโทษต่อผู้กระทำผิดมี 3 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. การฝ่าฝืนที่ถูกกำหนดจำนวนของบทลงโทษ เช่น การผิดประเวณี การลักขโมย การฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ลักษณะความผิดที่กล่าวมาไม่มีค่าชดเชยและไม่มีการตักเตือน
2. การฝ่าฝืนที่ต้องจ่ายค่าชดใช้แต่ไม่กำหนดบทลงโทษ เช่น การร่วมประเวณีขณะมีครองเอี้ยะรอมหรือในตอนกลางวันของเดือนเราะมะฎอน และการฆ่าโดยไม่ได้เจตนา
3. การฝ่าฝืนที่ไม่มีบทลงโทษและไม่มีการชดใช้ ดังนั้นลักษณะนี้การลงโทษคือการตักเตือนสั่งสอน

วิทญ์ปัญหาที่มีบทบัญญัติให้มีการลงโทษแบบตักเตือน

อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดบทการลงโทษโดยระบุบทกำหนดอย่างแน่นอน ไม่มีการเพิ่ม ไม่มีการลดหย่อนจากอาชญากรรมที่ได้กระทำขึ้นซึ่งเพื่อเป็นมาตรฐานแก่ประชาชาติเป็นการปกป้องรักษาศาสนา เลือดเนื้อชีวิต ทรัพย์สินสมบัติ เกียรติยศศักดิ์ศรี และสติปัญญา ด้วยเหตุดังกล่าวบทบัญญัติจึงได้กำหนดบทลงโทษเพื่อเป็นการห้ามปราม นับเป็นหัวใจสำคัญที่ประชาชาติไม่สามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้นอกจากด้วยการรักษาความจำเป็นทั้งห้าด้านโดยการดำรงไว้ซึ่งบทลงโทษต่างๆ ที่อัลลอฮ์กำหนด

บทการลงโทษที่กล่าวมานี้มีเงื่อนไขและข้อปฏิบัติต่างๆ บางกรณีมีเงื่อนไขไม่ครบถ้วนบทการลงโทษที่ถูกกำหนดก็จะเปลี่ยนไปเป็นบทลงโทษที่ไม่ถูกกำหนดตามการพิจารณาหรือตีความของผู้นำ (อิมาม) ซึ่งเรียกว่า การตักเตือนหรือสั่งสอน (อັตตะอูซีร)

บทบัญญัติว่าด้วยการตักเตือนหรือสั่งสอน (อັตตะอูซีร)

นับเป็นความจำเป็นต่อผู้ที่กระทำผิดที่ไม่ถึงขั้นได้รับบทลงโทษหรือต้องจ่ายชดใช้ ไม่ว่าจะการกระทำผิดนั้นเกิดจากการละเมิดข้อห้ามหรือละเลยต่อข้อบังคับ อาทิเช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (อิสติไมตาอู) ซึ่งไม่มีการกำหนดโทษ การลักขโมยที่ไม่ถึงขั้นต้องตัดมือ การประทุษร้ายที่ไม่ถึงขั้นต้องชดใช้ด้วยชีวิต การมีสัมพันธภาพระหว่างผู้หญิงกับผู้หญิง การใส่ร้ายผู้อื่นนอกจากการใส่ร้ายว่าด้วยกระทำผิดประเวณี ฯลฯ หรือการเฆี่ยนต่อการทำหน้าที่ทั้งที่มีความสามารถ อาทิเช่น การชดใช้หนี้สิน การคืนของฝาก การคืนของที่ปล้นชิงเขา มา การคืน

สิ่งของที่อธรรมเขามา ฯลฯ และผู้ที่ได้ทำการฝ่าฝืนซึ่งไม่ขึ้นที่มีการกำหนดโทษต่อจากนั้นเขาได้
สารภาพผิด เสียใจต่อเหตุการณ์ที่ผ่านมา ก็ไม่จำเป็นต้องตักเตือนหรือสั่งสอน

ประเภทของการตักเตือนหรือสั่งสอน (อัตตะอูชีร)

การตักเตือนหรือสั่งสอนแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การตักเตือนที่เป็นการลงโทษและอบรมสั่งสอน เช่น ฟ้ออบรมสั่งสอนลูก สามืออบรม
สั่งสอนภรรยา เจ้านายอบรมสั่งสอนคนรับใช้ ในความผิดที่ไม่ได้ฝ่าฝืนบทบัญญัติ กรณีเช่นนี้ไม่
อนุญาตให้เขียนตีเกิน 10 ครั้ง เนื่องจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

« تَجْلِدُوا فَوْقَ عَشْرَةِ أَسْوَاطٍ إِلَّا فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ »

ความหมาย “ท่านทั้งหลายอย่าได้เขียนตีเกินจำนวน 10 ครั้ง ยกเว้นใน
กรณีทีลงโทษหนึ่งโทษใดจากบทลงโทษของอัลลอฮ์” (บันทึกโดยอัลบุคอ
รียู หมายเลขหะดีษ 6850 จำนวนหะดีษเป็นของท่าน และมุสลิม หมายเลขหะ
ดีษ 1708)

2. การตักเตือนเนื่องจากการกระทำฝ่าฝืน ในกรณีนี้เป็นที่อนุญาตให้เพิ่มจำนวนการ
ลงโทษตามที่ผู้ปกครองเห็นว่าสมควรและตามความจำเป็น โดยพิจารณาจากน้ำหนักการฝ่าฝืน
มากหรือน้อยเพราะไม่มีบทลงโทษที่กำหนดตายตัว ส่วนกรณีที่มีการฝ่าฝืนมีการระบุจำนวน
บทลงโทษไว้ เช่น การผิดประเวณี การลักขโมย เป็นต้น กรณีเช่นนี้ไม่จำเป็นต้องมีการตักเตือนหรือสั่ง
สอน

ชนิดของการตักเตือนหรือสั่งสอน

การตักเตือนหรือสั่งสอนมีการลงโทษหลายรูปแบบ โดยเริ่มด้วยการตักเตือน ชี้แนะ คำว่า
บาตร (ทอด้ทัง) ตำหนิ ชมขู่ คัดโทษ หรือถอดถอนจากตำแหน่ง และลงทำด้วยโทษสถาน
หนัก เช่น กักขัง เขียนตี และบางทีถึงขั้นต้องฆ่าเพื่อเป็นการสั่งสอนเมื่อเห็นว่าเป็นประโยชน์โดย
ภาพรวม เช่น การฆ่าสายลับ ผู้ทำบิดอะฮ์ และผู้ที่ก่อความผิดร้ายแรง หรือบางครั้งการสั่งสอน
โดยการประจาน ปรับเงิน หรือเนรเทศ

การลงโทษแบบสั่งสอน

การลงโทษแบบสั่งสอนนั้นไม่ถูกระบุตายตัว สำหรับผู้ปกครอง (หากิม) มีสิทธิเลือกการ
ลงโทษที่เห็นว่าเหมาะกับผู้กระทำความผิดดังที่ได้กล่าวมาแล้ว โดยมีเงื่อนไขว่าไม่ได้ออกไปจาก
สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงใช้หรือสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้าม โดยดังกล่าวจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสถานที่ วันเวลา
บุคคล ความผิด และสภาพการณ์

การไถ่โทษ (กัฟฟาเราะฮฺ) ของคนที่จับผู้หญิงอื่นที่ไม่อนุญาตแก่เขาและเขาได้เสียใจ

จากอิบนิมัศอูด กล่าวว่า

أَنَّ رَجُلًا أَصَابَ مِنْ امْرَأَةٍ قُبَلَةً، فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَأَخْبَرَهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ
﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُفَا مِنْ آيَلٍ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾
[هود/١١٤]. قَالَ الرَّجُلُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَيْ هَذَا؟ قَالَ: «لِجَمِيعِ أُمَّتِي
كُلِّهِمْ».

ความหมาย แท้จริงชายคนหนึ่งได้จับผู้หญิงคนหนึ่งและเขามาหา
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และได้บอกเรื่องราวกับท่าน ดัง
นั้นอัลลอฮ์ได้ประทานอัลกุรอานลงมาความว่า “และเจ้าจงดำรงไว้ซึ่ง
การละหมาดตามปลายช่วงทั้งสองของกลางวันและยามต้นจาก
กลางคืน แท้จริงความดีทั้งหลายย่อมลบล้างความชั่วทั้งหลาย นั่นคือ
ข้อเตือนสำหรับบรรดาผู้ที่รำลึก” (ฮุด : 114) ชายคนนั้นก็กล่าวว่า :
โอ้ท่านรอสูลุลลอฮ์ ดังกล่าวหมายรวมถึงฉันด้วยใช่ไหม? ท่านตอบว่า
“หมายรวมถึงทุกคนที่เป็นประชาชาติของฉัน” (บันทึกโดยอัลบุคอรียะ
หมายเลขหะดีษ 526 สำนวนหะดีษเป็นของท่าน และมุสลิม หมายเลขหะดีษ
2763)